

A séma az utcán hever

Beszélgetés Mészáros Zsolttal, a Friss2010 kurátorával

Vass Norbert
2010. 09. 25. 10:00

Hetedik alkalommal tartott őszi művészsziűretet a Kogart Ház. A kiállítóterben fiatal művészek vásznaiból, videóiból, plasztikáiból, sőt sátraiból szemezhattunk kedvünkre. Mészáros Zsolt kurválogatás szempontjairól, a műtermek utcára való kacsintásáról, a keményfedeles műtermekről valamint a képzőművészek első „nagyjátékfilmjéről” is beszélgettünk.

PRAE.HU: A Friss2010-kiállítás lassan a végéhez közelít. A blogon azt olvastam, a kurátor dolga az i tárlat ideje alatt gondozza az anyagot, illetve hangulatjelentéseket gyűjtön a teremőröktől. Látom, működnek, de vajon miről suttognak a látogatók?

Azért akad pár mű, aminél rendszeresen adódnak technikai jellegű problémák. Szalay Péter fekvőtámaszoz Schwarzenegger szobra például időnként elromlik. Ilyenkor az alkotó eljön hozzánk és megjavítja művét. F rendellenes elváltozást veszünk észre, rögtön riadóztatjuk a kiállítókat és csak az ő beleegyezésükkel, eset segítségükkel nyúlunk hozzá a munkájukhoz. A látogatók pedig szerencsére a vendégkönyvbe „suttogó visszajelzéseiket, érzéseiket, gondolataikat.

PRAE.HU: De hát van Nektek egy virtuális vendégkönyvtek, fedélzeti naplók is!

Na igen, a blog. Fejlécén „A kurátor is ember. Meg a kortárs képzőművész is.” – ajánlással. Itt időről időre hír tárlatról megjelent kritikákról, illetve arra biztatjuk az olvasókat, hogy voksoljanak kedvenc művészükre. szavazócédulákat rendszeresen kapunk, viszont a visszajelzések, a véleménymondás terén egyelőre még bártor olvasóink. Konstruktív visszajelzéseket inkább a tárlatról megjelent cikkekből szűrhetünk le.

PRAE.HU: Összesen huszonnégy kiállító művészt számoltam össze. Érdekelne, hogy állt össze ez a válogatott

Az idei már a hetedik Friss. Az eredeti ötletünk az volt, hogy csak végzősök munkáit állítjuk ki. Először a

Képzőművészeti Egyetemen, majd a pécsi Művészeti Karon és a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen frisser szerző, fiatal művészek alkotásaiból válogattunk. Tulajdonképpen ezt a vonalat folytatjuk a 2010-es kiállít Májusban és júniusban végigjártuk a diplomakiállításokat, viszont ezúttal nem csupán egy „Best of” diplom szerettünk volna rendezni, hanem szélesebb spektrumban gondolkodtunk. A válogatásnál így figyelembe vett fiatal, pályakezdő, de már végzett alkotót is. Idei kiállítóink fele 2010-ben szerzett diplomát, a másik fele viszo utóbbi pár évben kikerült az iskolapadból. Úgy érezzük, így még informatívabb összkép alakulhat ki a látogató hogy mit is csinál manapság Magyarországon egy húsz-harminc körüli művész.

PRAE.HU: Tehát zömmel új kiállítókat láthatunk. Ha párhuzamot vonok a Filmművészeti Egyetem képzési struk akkor az jut eszembe, hogy a hallgatók ugyan ott is erős szakmai municiót kapnak, viszont már a vizsga megmutatkozhat az önálló karakter. Az igazi, önálló bemutatkozás azonban az első nagyjátékfilm elkészít képzőművész esetében mit tekinthetünk „első film”-nek?

Jó a párhuzam, ugyanis az egyetem alatt a képzőművészeti hallgatók is egy meghatározott oktatási keretben. Az évfolyam-kiállításokra készülődve persze a tanáraik látják már azokat az utakat, ígéreteket, amelyeket végig beteljesíthetnek a hallgatók. Azt azért tegyük hozzá, hogy ez minden esetben kérdőjeles. Az ő nagyjátékfilmjé diplomamamú. Ugyanakkor ez csalóka is kissé, mert a válogatás során találkoztunk olyan alkotókkal, a diplomamunkája nagyon érdekesnek tűnt, viszont az addigi életműve egészen más volt. Ígéretek vannak, vaj látni, ha valaki önálló vagy karakteres, de hát még rengeteg változás áll előttük. Az is kérdés, hogy e megmaradnak-e a pályán, mindenesetre az utak és az irányok már jól láthatók.

PRAE.HU: Tegyük fel, hogy a művész a pályán marad. Telnek-múlnak az évek. Egy írónak 35-40 éves korában egy keménytáblás borító. A képzőművészetben létezik valami képzeletbeli, vagy szokásjogon alapuló ra kiállítótermek között?

A rangsor egyrészt úgy hiszem, létezik. A lényeg viszont a kiállítás maga. Arra szolgál elsősorban, hogy i bemutatassa addigi művészetének termését, továbbá publicitással is jár. Éppen ezért az a fiatal, aki a Ludwig kétségtelenül jobban a fókuszba kerül, mintha egy galériában kerülnek ki a munkái. A lényeg azonban az, hogy megtalálja a fórumot az alkotásai számára.

PRAE.HU: A Friss tekinthető ugródeszkának?

Nevezhetjük így. Az itt kiállított fiatal művészek alighogy kilépnek az egyetem falai közül, munkáik rögtön kiállítótérbe, egy intézménybe kerülnek. Ha nem is mondható el, hogy innét indultak, mindenesetre a önéletrajzukban jól mutat majd ez a sor. Ha visszatekintek a hét évre, akkor azt látom, hogy az itt kiállító i nyolcvan százaléka a pályán maradt, alkot és jól megy neki. Ez nekünk is pozitív visszajelzés.

PRAE.HU: Ahogy beléptem a kiállítótérbe elsőnek az „utca” hívószót írtam a papíromra. Tudatos rendezés részletekről a nagy dózisú utca-érzés, vagy tényleg ennyi fiatal foglalkoztat ez mostanság?

Tudatosnak semmiképpen nem mondanám. A válogatás idején ez még nem látszik ugyanis ilyen tisztán. Száí meglepetés volt, mikor már összeállt az anyag, hogy az utca, illetve a város mennyire fontos téma. Az elrende ettől kezdve adta magát. Szabó Attila *Falfirkász* című, XIX. századi, naturalista felfogásban festett képe dialógusba kerül Budháék (Gruppo Tökmag: K. Budha Tamás, Tábori András) graffitis, jelhagyós munkájával. további érdekességként szolgál, hogy amikor Budháék készítették az *Aeropiktúra* című képet, akkor pont úgy, ke öltöztek fel, mint egy igazi, és Attila festményén is látható, festeni induló falfirkász szokott. Egy szó, mint száz: tudatos, viszont utólag szépen összeállt az anyag. Persze az is igaz, hogy a street art és a graffiti foglal művészeket és ezzel beemelődik a kortárs művészet világába.

PRAE.HU: Tetten érhető még a művészetben valami nemzeti karakter, vagy ez már egy avított kategória?

Érdekes dolog, amit kérdezel. Ebből a szempontból nem is gondoltunk az installált munkákról. Elég mélyre hogy mitől nemzeti egy mű. Mitől lesz valami kortárs orosz, kortárs magyar művészet? Lehet egyrészt a témaválasztás, a tájékozódás iránya. Az akvarell-technika például reneszánszát éli nálunk, viszont a nemzetközi szintűgy menő műfajnak számít. Szóval inkább Európa a helyes helyiérték. A művészek itt élnek köztünk. Inter tévénnek, kiállításokra járnak, vagyis magukba szívják a korszellemet. Ebben lehet valami magyar sajátosság, de nemzetközi, globális trendek is. A pontos válasz mélyebb elemzést igényelne.

PRAE.HU: Előrebocsátom, a kérdés nehéz és kissé sportszerűtlen. Ha mégis arra kérnélek, hogy mesélj egy n itt a kiállítótérben különösen fontos neked, akkor melyiket választanád?

Tanka Péter akvarelljei elég erőteljesek szerintem. Fotorealista módon használja ezt a technikát. Az itt kiá festménye a szüleit ábrázolja. Különösen a korábbi munkái tükrében érdekesek az itteni képei, hiszen eddig tes sorozatokat hozott létre Készített egy ciszta-sorozatot, ínyet, szöveteket festett, a diplomamunkájával pedig testen kívülre. Péter kegyetlenül őszinte és profi. Úgy érzem az ő képeinek erőteljes a jelenléte itt a kiállításon.

A fotókat Ramocsai-Torma Renáta készítette.

A cikket a következő címen találhatja meg: <http://www.prae.hu/articles.php?aid=2975>